UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Manete in me [et] ego in.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

nā quā declarat habere tres excellentes conditiones.

¶ Primo oñdit eā eſſe honorabilē
¶ Scdo oñdit eā eſſe inexplicabilē
¶ Tertio oñdit eā eē interminabilē.

Primo oñdit eā eē hono-rabilē: cū di. Amen dico vobis ꝙ vos q̄ ſecuti eſtis me in rege. cuꝫ ſe. fi. ho. in ſe. ma. ſue ſe. ⁊ vos ſup ſe. duo[illegible]u. duodecim trib Iſrael. Aug. li. de pnia. In hoc iudicantiū numero oēs intelligunt q̄ ꝓpter euangeliū ſua omnia dimiſerunt, ⁊ ſecuti ſunt dñm. Chryſ. ſup Mat. Futuꝝ erat vt in die iudicij rñderent iudei. Dñe non te cognouimus filiū dei. Quis em̄ hoim videre poterat theſauꝝ in terra abſconditū: ſolē nube celatū Rñdebūt ḡ diſcipuli. Et nos hoies fuim⁹ ruſtici ⁊ obſcuri in plebe. vos ſacerdotes ⁊ ſcribe. ſꝫ in nobis bona volūtas facta eſt q̄ſi lucerna ruſticitatis nr̄e. in vobis aūt malicia facta eſt q̄ſi caligo ſcientie vr̄e. Greg. Felix paupertas voluntaria relinquētium oīa ⁊ ſequentiū te dñe ieſu. Felix planę q̄ tā ſecuros imo gl'ioſos facit i illo tremendo examie meritoꝝ in illo tanto diſcrimine iudicioꝝ. Beda. Iuſta prorſus ⁊ digna retributio vt q̄ ꝑ chriſti amore mundi gl'iam contempſerūt ei aſſocient in iudicio vt velut aſſeſſores iudicii mundane conuerſationis aſſiſtant.

Scdo oſtendit illā remu-nerationē eſſe inexplicabilē cū di. Et oīs q̄ reliquerit domū vl' frēs aut ſorores aut patrē aut matrē aut vxorem aut filios aut ag. ꝓpter no. m. centuplū accipiet. Hieroñ. Senſus iſte ē q̄ carnalia ꝓ ſaluatore dimiſerit ſpiritalia recipiet q̄ compatione ⁊ merito ſui ita erunt quaſi ꝑuo numero centenarius comparet. Hec ille. Hoc itaq̧ centuplū ſpūalium reꝝ eſt. vicꝫ ꝟtutum ⁊ conſolationū internaꝝ q̄s ꝑ experientiam cognoſcim⁹ magis q̄ꝫ ꝑ doctrinā. Vñ Bern. Nemo ſane mentis ampliorē eſſe in vicijs credat q̄ꝫ in ꝟtutib delectationē. Et iteꝝ. An omnia poſſidet cui oīa cooperant i bonum: an non centuplū habet oīm q̄ implet ſpūſctō: q̄ chrm̄ habet in pectore: niſi ꝙ lōge plus q̄ꝫ centuplū ē viſitatio paracleti ſpiritus ⁊ pñtia chr̄i. Et iterū. Centuplū eſt adoptio filioꝝ: primitie ſpūs: delitie charitatis: gloria ꝯſcientie que eſt regnū dei qđ intra nos ē.

Tertio ꝓmittit remunerationē interminabilē: cū di. Et vitā eternā poſſidebit. Aug. Quia multū amāt hoies viuere in hac terra promiſſa eſt illis vita ⁊ qꝛ multū timent mori ꝓmiſſa eſt illis eterna. H̄ ſufficere viſum eſt hūane infirmitati vt diceret. habebis vitā eternā. Amen⁹ ḡ vitā eternā: ⁊ ex eo nouerim⁹ q̄ntuꝫ ꝓ vita eterna laborare debem⁹ cū videam⁹ hoies amatores pñtis vite tꝑalis atq̧ finiende ſic ꝑ illa laborare vt qñ venerit mortis metus q̄cq̄d poſſunt faciunt nō vt auferāt ſꝫ vt differant mortē Berñ. Centuplū (inq̄t) accipiet ⁊ vitā eternā poſſidebit. illō in via: hoc in pria. Illud ꝯſolatio pñtis laboris: h̄ future felicitatis ꝯſūmatio eſt. Hec ille. Pꝫ itaq̧ q̄ꝫ fructuoſum ſit oīa ꝓpter chriſtū relinq̄re et chrm̄ ſequi. Sic ḡ cū aplis eum ſequi ſtudeam⁹ vt tandē eius gloriā ⁊ beatificam fruitionem conſequi mereamur: Amen.

¶ Sermo ſup illud euangeliū Ego ſum vitis vera ⁊c. Io. xv.

Manete i me et ego in vobis. Ioan. xv. O q̄ꝫ dulcis dñs q̄ tam benigne nos inuitat ad ſecum manendū: di. Manete in me ⁊ ego in vobis. Manem⁹ aūt in dño ⁊ dominus in nob ꝑ charitatē ⁊ amorē iuxta illud. i. Io. iiij. Qui manet in charitate i deo manet ⁊ deus in eo. Ideo etiā ꝯtīr ſubiūgit dñs: di. Manete in dilectione mea. Penſate q̄ꝫta ſit dulcedo regis eterni ſic benigne nos inuitantis ad manendū in dilectione ſua. O vere felix qui in dei dilectione manet, ſed infelix oīno q̄ ab eius dilectiōe ſeparat. Modū aūt manendi in ei⁹ dilectione ꝯtīr expreſſius adiūgit: di. Si ꝓcepta mea ſuaueritis manebitꝭ in dilectiōe mea. Et ſuꝑpius exemplū ſubiungit: di. Sic ⁊ ego ꝓcepta pr̄is mei ſuaui et maneo in ei⁹ dilectione. In hoc aūt euangelio ꝓmonent

nobis tres p̄cipue ↄſideratiões q̄ nos mirabiliter afficere debent ad manendū i domino vt et ipſe maneat in nobis.

¶ Pria ē ↄſideratō fructuoſe reportatōis

¶ Scđa eſt gratioſe ꝓmiſſionis.

¶ Tertia eſt rigoroſe punitionis.

PRima ē ↄſideratio ꝛc. Niſi em̄ manſerim⁹ in dn̄o non poſſum⁹ fructū facere. Etſi in eo manſerim⁹ copioſum ferem⁹ fructum. Vn̄ dic̄ dn̄s. Sic palmes nō pt fa. fru. a ſe. niſi man. in vi. ſic nec vos niſi in me manſeritis. Et ſubdit: Ego ſum vitis ꝛ vos pal. q̄ ma. in me ꝛ ego in eo hic fert fructū mul. q꞉ ſine me nihil poteſtꝫ fa. Circa hunc aūt fructū ſpūalem quem ferre debemus notande ſunt tres ſpeciales conſiderationes.

¶ Prima ē ↄſideratio ꝑſuaſorie iductiōis

¶ Scđa ē ↄſideratio neceſſarie diſpōnis.

¶ Tertia eſt conſideratio multifarie fructificationis.

Prima ē ↄſideratio ꝑſuaſorie inductionis ꝑ quā ſcꝫ induci debem⁹ ꝛ ꝑſuaderi ad fructū faciendū. Et hec ↄſideratio eſt triplex ¶ Prima eſt ↄſideratō interne refectionis q̄ dulciſſima ē quā habet hō ex fructu bonoꝝ opeꝝ. Hiere. xxix. Plantate hortos ꝛ comedite fructū eoꝝ. Et ſic ait apl's. ij. Tim. ij. Laborantē agricolam oportet ꝑmū de fructib⁹ ſuis ꝑcipe. Vn̄ dn̄s in euangelio. Hec locutus ſum vobis vt gaudiū meū in vo. ſit. i. ſpūalis ꝛ interna ↄſolatio ſi fructū boni operis feceritis. ¶ Scđa eſt ↄſideratio diuine glificationis q꞉ vicꝫ glorificať deus ꝑ bonoꝝ opeꝝ fructum Vn̄ dic̄ dn̄s. In h̄ clarificatus eſt p̄r meus vt fructum plurimū afferatis ꝛc. Jō dr apl's Col'. j. Ambuletꝫ digne deo ꝑ omnia placentes in oi opere bono fructificantes. ¶ Tertia eſt ↄſideratio eterne retributionis, q ſcꝫ dať ꝑ fructibus bonoꝝ opeꝝ. Jō dr dn̄s. Hec locutus ſuꝫ vobis vt gaudiū vr̄m impleať. ſ. in patria Vn̄ Jac. v. Ecce agricola expectat p̄cioſum fructū terre patienť ferens ꝛc. patientes eſtote ꝛ vos fratres. Debet in ſpe fructus ꝑcipiendi qui arat arare. Et Rho. vj Liberati a pctō: ſerui aūt facti deo habetꝫ fructū in ſanctificationē: finē ꝟo vitā eternam. Felices igiť qui faciunt bonoꝝ opeꝝ fructum Sap. iij. Bonoꝝ laborum glorioſus eſt fructus. Sed infelices ꝛ maledicti qui non faciunt fructū bonum. In cui⁹ figura ficulnea ſolum habens folia ꝛ nō fructus maledicta eſt a dn̄o ꝛ ſtatim aruit: vt habeť. Matth. xxj. Sed heu heu multi ſūt vt arbores infructuoſe. cuiuſmodi ſūt ocioſi ꝛ deſidioſi quaſi ſpm̄ non habētes. Quidam aūt etſi ferunt fructum non tamē humano vſui aptum ſed porcino. Tales ſūt qui in comeſſationibus ꝛ ebrietatibus ꝛ ludis ꝛ alijs vanis vitam agunt. Sap. iij. Fructus eoꝝ inutiles ꝛ acerbi ad manducandum ꝛ ad nihilum apti. Et generaliter omnes pctōres ſunt arbores ferentes fructum venenoſum ſiue mortifeꝝ. Prouer. x. Fructus impij ad pctm̄. Matt. vij. Arbor mala fructus malos facit. Tales deberent conſiderare illam terribilē dn̄i comminationē Matth. vij. Omnis arbor que nō facit fru. bo. excideť ꝛc.

Scđa eſt conſideratio neceſſarie diſpoſitionis. Vbi nota ꝙ ad hoc ꝙ arbor bene fructificet tres p̄cipue requiruntť neceſſarie diſpoſitiones. Primo eſt radicis adherentia. iiij. Regꝫ. xix. et Eſaie. xxxvij. Mittet radicem deorſum et faciet fructum ſurſum. Hmōi radicatio ſpiritualiter fit per charitatem. Eph. iij. In charitate radicati/per charitatem enim mens in deo radicatur ꝛ ei adheret: ꝛ ſic fert fructum. Ideo dic̄ dominus, Qui manet in me et ego in eo hic fert fructum multum. Hmōi radicem arboris exiccat ignis cupiditatis. Oſee. ix. Percuſſus eſt effraim: radix eius exiccata eſt, Et de quibuſdam dicitur in canonica iude. Hi ſunt arbores autumnales eradicate bis mortue. Arbores inquam autumnales: id eſt in autūno plantate quarum radix non poteſt figi firmiter in terra. quia tunc non eſt tempus idoneum ad plantandum. Ideo ſunt ifructuoſe. Et quod peius ē dicuntur bis mortue. Primo quidem quia non habent ꝑncipium vite ſcilicꝫ charitatem. Gregorius. Non habet aliquid viriditatis ramus boni opis ſi non mãſerit in radice charitatis. Scđo q꞉ mortifeꝝ fructū faciūt ꝛ tā ſibiq̄ꝫ

alijs morte inferũt. Tertia eſt culture di-
ligẽtia/reſcindẽdo ꝛ amouẽdo ſupflua ſi-
ue purgãdo. Cant. ij. Tps putatiõis ad-
uenit. Et dñs in euãgel. Oẽm palmitẽ in
me nõ ferentẽ fructũ tollet eũ: ꝛ oẽm q̃ fert
fructũ purgabit eũ vt fructũ plus afferat.
Aug. Quis eſt in hac vita ſic mẽdus vt
nõ ſit magꝫ magiſq; mũdãdus. Mũdat
itaq; mundos .i. fructuoſos: vt tanto ſint
fructuoſiores q̃nto fuerint mũdiores. Itẽ
debet eẽ culture diligẽtia circũfodiẽdo: nu
trimẽtũ apponẽdo: ꝛ irrigãdo. Luc. xiij.
Arborẽ fici hẽbat q̇s plãtatã in vinea ſua
ꝛc. ſeq̃r. Fodiã circa illã ꝛ mittã ſtercora.
Et Eccl. xxiiij. Dixi rigabo hortũ meũ
plãtationũ. Item dꝫ eſſe culture diligẽtia
cuſtodiẽdo ꝛ vigilãdo. puerb. xxvij. Qui
ſeruat ficũ comedet fruct9 ei9. Tertia diſ-
poſitio eſt celeſtis influentia. Vñ videm9
ꝙ in eadẽ arbore poma q̃ ſunt verſus ſolẽ
meliora ſunt alijs in colore: odore: ꝛ ſapo
re. Sic ad fructũ ſpũalẽ req̇rit influentia
diuina. Oſee. xiiij. Ex me fruct9 eius iuẽ
tus eſt. Et in euangelio dĩ dñs. Sine me
nihil poteſtis facere.

Tertia ẽ cõſideratio mul-

tifarie fructificatiõis. Nam dĩ dñs. Qui
manet ꝛc. hic fert fructũ multũ. Triplicẽ
aũt fructũ p̃cipue ferrẽ debem9 ad quem
pñt oẽs alij reduci. ¶ Primo fructuꝫ pñie
peta punientꝫ. Lu. iij. Genimia viparꝫ q̇s
oñdit vob fugere a ventura ira: facite er-
go fruct9 dignos pñie. ¶ Scdo fructũ iu-
ſticie/mala fugiẽtꝫ ꝛ exeq̃ntꝫ. Phil. j. Re-
pleti fructu iuſticie. Ex iuſticia aũt ꝓuenit
fructus triplex. ¶ Prim9 inq̃ntũ ꝑ eam deo
reddim9 debitã obediẽtiã. Job. xxij. Ad-
q̇eſce ei et habeto pacẽ: ꝛ ꝑ hoc hẽbis fru-
ct9 optimos. ¶ Secũdus inq̃ntũ ꝑ eã red
dimus ꝓximo amiciciã: pacẽ ꝛ ꝯcordiã.
Gal. v. Fruct9 ſpũs charitas: gaudiũ: pax
¶ Terti9 inq̃ ꝑ eam cũ ſpũi reddimus ſup
carnẽ victoriã. Gal. v. Fruct9 ſpũs cõtinẽ
tia caſtitas. ¶ Tertio debem9 facere fru-
ctũ patientie aduerſa ſuſtinentis. Cañ. vij
Aſcendã in palmã ꝛ app̃hendã fruct9 ei9.
Palma q̇dem aſpa eſt in cortice ꝛ in ſta-
tura ſublimis: et ideo difficilis ad aſcẽdẽ-
dum. ſed in eius ſũmitate fructus magne
dulcedinis ꝯuenit. Heb. xij. Ois diſcipli

na in pñti q̇dem eſſe vdeť non gaudij ſed
meroris: fructũ aũt pacatiſſimũ exercitat-
tis per eam reddet.

Ecũda ẽ ꝯſideratio gratioſe ꝓmiſ-
ſionis. q꞉ ſi in dño manſerim9/ipſe
nob ꝓmittit dare q̇dcũq; petieri-
mus. Vñ dĩ. Si manſeritꝫ in me ꝛ verba
mea in vob mãſerint/q̇dcũq; volueritꝫ pe
tetꝫ ꝛ fiet vob Aug9. Tũc em̃ ſunt dicen
da ṽba ei9 in nob manere qñ facim9 q̃ pce-
pit: ꝛ diligim9 q̃ ꝓmiſit. Qñ aũt ṽba eius
manẽt in memoria nec inueniunť in vita:
nõ cõputať palmes in vite: q꞉ vitã non at
trahit ex radice. Quid aũt velle pñt ma-
nẽdo in ſaluatore niſi q̇d nõ alienũ eſt a ſa-
lute: Aliud q̇ppe volum9 q꞉ ſum9 in chro.
et aliud volum9 q꞉ ſum9 adhuc in h̃ ſeclo.
Hec ille. Dicit ǵ dñs Si mãſeritꝫ in me:
faciẽdo. ſ. orõnes vr̃as: ꝛ ṽ. m. in vob mã.
q̇dcũq; vo. ꝛc. Manem9 aũt orãtes i deo
ſi in petitõib9 nr̃is tres ꝯditões obſuem9
¶ Prima eſt nihil petere charitati ꝯtrium
¶ Scda ẽ diſcrete petere bonũ trãſitoriũ.
¶ Tertia eſt deuote petere quod eſt ani-
marum ſaluti ꝓprium.
¶ Prima eſt nihil petere chari. ꝛc. Si em̃
a charitate recederem9: ab ipo etiã deo re-
cederemus. Vñ q̇ de inimicꝫ vindictã pe-
tunt/mala eis imp̃cãdo: nõ manẽt in dño
Vñ Aug. ſup pſ. Cũ inuocas deũ vt p̃-
mat inimicũ tuũ/ꝛ d̃ alieno malo vis gau
dere/p̃ticipẽ facis deũ malis tuis ꝛc.
¶ Scda ẽ diſcrete petere bonũ trãſitoriũ.
ſcꝫ ꝓut nob ẽ neceſſariũ: ꝛ ꝓut nouit dñs il
lud nob expedire: dicẽdo dño illd̃ Matt.
¶ Tertia eſt de- (vj). Fiat volũtas t. ꝛc.
uote petere q̇d eſt aiaꝝ ſaluti ꝓpriũ. De-
uote inq̃. i. cũ mlť͂o deſiderio ꝛ feruẽti aſ-
fectiõe. Pſ. Deſideriũ paupeꝝ exaudiuit
dñs: ꝑparatiõnẽ cordis eoꝝ audiuit aurꝫ. t.

Ertia eſt ꝯſideratio rigoroſe cõ-
minationis q̃ cõminať eos q̇ in eo
nõ manẽt. Vñ di. Si q̇s in me nõ
mãſerit mitteť foras ſic palmes ꝛ areſcet
et colligẽt eũ ꝛ i ignẽ mittẽt ꝛ ardet. Ubi
tãgiť triplex formidanda cõminatio.
¶ Prima ẽ cõminatio horribił excluſiõis
¶ Secunda eſt miſerabilis cõditiõis
¶ Tertia eſt intolerabilis afflictiõis.
Prima eſt ꝛc. q꞉ mitteť foras. Mat. xiij.
Exibũt angeli ꝛ ſega. malos d̃ medio iuſt.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶ Scd̄a eſt cōminatio miſerabilis conditionis. q2 areſcet. i. oēm vigorem amittet. Chryſoſt. hoc eſt Si q̄d habebat a radice amittet denudatus eiꝰ auxilio et vita.

¶ Tertia eſt cōminatio itolerabilis afflictiōis. q2 colligēt eū ⁊ in ignē mittent ⁊c̄. Aug. Ligna em̄ vitꝭ tāto ſꝫ ꝯtēptibiliora ſi in vite nō māſerint: q̄nto glioſiora ſi māſerint. vnū ex duob⁹ palmiti ꝯgruit: aut vitis: aut ignis. ſi in vite nō eſt: in igne erit. Talib⁹ itaqꝫ palmitib⁹ nō manētib⁹ in vite dicet dn̄s illō Mat. xxv. Ite maledicti in ignē eternū ⁊c̄. Audiamꝰ g̃ dulcem inuitationē dn̄i d. Manete in me ⁊c̄. ne foras mittamur ⁊ areſcamꝰ ⁊ in ignem ꝓijciamur: ſed fructum bonum facientes ſanctificari mereamur ⁊ ad vitam eternam feliciter ꝑuenire valeamus Amen.

¶ Sermones ſup aliq̄ euangelia de communi vnius martyris. Primo ſuper illud Niſi granum ⁊c̄.

NIſi granum

frumēti cadēs i trā mortuū fuerit ip̄m ſolū māet. ſi āt mortuum fuerit, mltū frcm̄ affert: Jo. xij. Aug. Seip̄m dicebat granum mortificandum in infidelitate iudeoꝝ ⁊ multiplicandum in fide populoꝝ. O q̄ꝫ benignus eſt dn̄s q̄ tā mirabiliter nos ſaluare voluit. Mortuus eſt vt nos viuificaret. Et cum in cordibus iudeoꝝ mortificatus fuerit, fructificauit in cordib⁹ gentiliū quos ad fidē vocauit. In hoc aūt myſterio tria nob a domino ꝓponunt myſteria quoꝝ nobis conſideratio multū vtilis eſt ad nos inducendos ad ſequelam chr̄i.

¶ Primū eſt ſuijpſiꝰ mortificatio fructuoſa.
¶ Secundū eſt mortificationis imitatio virtuoſa
¶ Tertiū eſt imitationis retributio glorioſa

PRimum eſt ſuijpſiꝰ ⁊c̄. cum di. Niſi granū frumenti ⁊c̄. vſqꝫ ibi: multum fructum affert. Beda. Ipſe em̄ ex ſemine patriarchaꝝ in agro huius mundi ſeminatus eſt. i. incarnatus eſt: vt moriendo cum multiplicatiōe reſurgeret. ſolus mortuus eſt: cū multꝭ ſurrexit. Hec ille. Ipſa aūt mors chr̄i nobis ꝑcipue attulit triplicem fructum.

¶ Primus eſt remiſſionis
¶ Secundus viuificationis
¶ Tertius glorificationis

Primus eſt fructus remiſſiōis. Unde de chr̄o ꝓ nobis mortuo dr̄. i. Joan. ij. Ipſe eſt ꝓpitiatio ꝓ pctis noſtrꝭ. ¶ Secundus eſt fructus viuificationis. Col. ij. Conuificauit nos. ſ. deꝰ pater: cum illo. ſ. Jeſu chriſto. ¶ Tertius eſt fructus glorificationis. Heb. x. Habemꝰ fiduciā in introitū ſctōꝝ. ſ. celeſtiū in ſanguine chr̄i.

SEcundū eſt mortificatiōis imitatio ꝟtuoſa. q2 vicꝫ hortat nos ad imitandū ſuā mortificatiōeꝫ: cum dr̄. Qui amat aiam ſuā ⁊c̄. vſqꝫ ibi: me ſequat. Ubi tria tangunt: quoꝝ conſideratio inducit ad ſequendū chriſtū.

¶ Primū eſt ꝑnicioſe dilectiōis damnoſa ꝯcluſio.
¶ Secundū eſt ꝟtuoſe affectionis fructuoſa conditio.
¶ Tertiū ē affectuoſe miſtratōis gratioſa executio.

Primū eſt ꝑnicioſe ⁊c̄. cū di. Qui amat aiam ſuā. i. aialitatē ⁊ ſenſualitatē: ꝑdet eam. Aug. Noli amare in hac vita ne ꝑdas in eterna vita. ¶ Scd̄m ē ꝟtuoſe affectiōis fructuoſa ꝯditio: cū di. Et q̄ odit ani. ſ. in h̄ mū. in vi. et. cu. eam. Theo. Quia valde oneroſum erat audire q oporteret odire aiam. i. vitā ſenſualē: cōſolat ꝑ h̄ qd addit: in h̄ mūdo. indicās tēporis ꝑticularitatē. Nō em̄ in ꝑpetuū iubet aniam odio hr̄i. et emolumentū ponit cum di. in vitam eternā cuſtodit eam. ¶ Tertiū eſt affectuoſe miſtrationis gratioſa executio: cū di. Si q̄s mihi miniſtrat me ſequat. Chryſ. id ē me imitet de morte. h̄ dr̄. Dulcꝭ q̄dem eſt pn̄s vita his qui affixi ſunt ei. Si ꝟo q̄s ad celuꝫ reſpexerit vidēs q̄ ibi ē bona: cito ꝯtēnet vitā pn̄tē. Cū em̄ appuerit melior, ꝯtēnitur peior.

TErtium eſt imitatiōis retributio glorioſa. cū dr̄. Et vbi ſuꝫ ego ⁊c̄. vſqꝫ in finē. vbi tāgit triplex retributio.

¶ Pria eſt retributio aſſociatōis
¶ Scd̄a eſt honorificationis.
¶ Tertia eſt aſſecurationis.

Prima eſt retributio aſſociationis cū di. Et vbi ego ſū: illic ⁊ miſter meꝰ erit. Chry. Oñdit ꝑ h̄ q reſurrectio morti ſuc-